

пвали наоколо за да видѣхъ този великъ мажъ, и да слушать прикасъ-тѣ му. Но Гусъ не съ-
дяше безъ работѣ въ свое-то заточеніе. Той хо-
дяше отъ село на село да проповѣдва, и хыля-
ды хора си напушахъ работѣ-тѣ и ся стичвахъ
да го слушать и да ся назидавать отъ проповѣ-
ди-тѣ му. Освѣнъ това, той ся занимаваше и съ
съчиняваніе, и прѣзъ врѣме-то на заточеніе-то си
той намысли да развѣ мнѣнія-та си въ нѣкое
съчиненіе и състави прочуто-то си списаніе “За
Църквѣ-тѣ.” Понеже това е едно отъ най-важны-
тѣ му списанія, което обема религіозны-тѣ му
мнѣнія и поученія напълно изложены, и понеже
повече-то обвиненія, съ които го обвинявахъ и
осудихъ прѣдъ Констанцкыя Съборъ, бѣхъ из-
влѣченъ отъ това списаніе, не ще бѫде злѣ, мы-
слимъ, ако ся запознаемъ вкратцѣ съ съдържа-
ніе-то му.

Гусъ раздѣля человѣческыя родъ на два раз-
ряда: избрани-тѣ, или добры-тѣ, които сѫ прѣд-
опрѣдѣлени за небесно блаженство, и не-избрани-
тѣ, или злы-тѣ, които сѫ прѣдузнати за вѣчно
погубленіе. Христосъ е самий-тѣ върховенъ на-
чалникъ на Църквѣ-тѣ. Папа-та, “само защото е
Папа,” не може никога да бѫде намѣстникъ
Христовъ на земї-тѣ, нито кардинали-тѣ, “са-
мо защото сѫ кардинали,” могжть да ся счи-
татъ за наследницы на Апостолы-тѣ. Папа-та е
Св. Петровъ наследникъ само тогава, когато
той прилича на Св. Петра по вѣрѣ, смиреномѣ-